

Medieklagenemnda

Klagenemndas avgjørelse av 20. oktober 2025 i sak 2025/0809

Saken gjelder: Klage over vedtak om tilskudd til film- og kinoteknisk rådgivning

Klager: Film & Kino

Klagenemndas

medlemmer: Bjørnar Borvik, Gunn Enli, Karin Fløistad og Eirik Østerud

Bakgrunn:

- (1) Film & Kino (heretter klager) søkte 23. oktober 2024 Norsk filminstitutt (heretter NFI) om 1 200 000 kroner i tilskudd til film- og kinoteknisk rådgivning.
- (2) NFI fattet 31. januar 2025 vedtak om 700 000 kroner i tilskudd til Film & Kino.
- (3) I årene 2019 til 2023 har det kun vært klager som har søkt om midler fra tilskuddsordningen film- og kinoteknisk rådgivning. Klager ble i 2019 tildelt 1 000 000 kroner, og har i de påfølgende fire årene mottatt 965 000 kroner i årlig tilskudd.
- (4) Klager etterspurte 31. januar 2025 begrunnelsen for at tilskuddet var redusert fra fjoråret, samt begrunnelsen for at det ble forutsatt i tilskuddsbrevet at tilskuddet ikke kunne brukes til enklere kinoteknisk rådgivning. NFI svarte 4. februar 2025 at det for årets søknadsrunde var to søkere som hadde fått tilskudd fra ordningen. Klager fikk også opplyst at den andre søkeren, Kulturmeglerne AS (heretter Kulturmeglerne), ble tildelt 300 000 kroner. NFI anerkjente videre at enklere kinoteknisk rådgivning oppfyller formålet, men at siden klager får mindre i tilskudd enn de har søkt, skal ikke tilskuddet benyttes til dette. NFI mener at den konkrete kinotekniske rådgivningen til enkeltkinoer skal prioriteres.
- (5) Klager ba 14. februar 2025 om innsyn i søknaden fra Kulturmeglerne av 1. november 2024. Innsynskravet ble 25. februar 2025 delvis innvilget. Samme dato kontaktet klager NFI og fremholdt blant annet at Kulturmeglerne ikke oppfyller vilkårene i forskriften for tilskudd. Klager ba NFI om en skriftlig redegjørelse for hvilke elementer NFI har lagt vekt på i søknaden til Kulturmeglerne. Klager skrev videre at dersom en slik redegjørelse ikke kan dokumentere og begrunne vedtaket i tilstrekkelig grad, ser klager ingen annen mulighet enn å påklage dette videre. Klager informerte også om at de ville sende et varsel til Kultur- og likestillingsdepartementet, dette fordi tildelingen kan få alvorlige konsekvenser for den desentraliserte kinostrukturen i fremtiden.
- (6) NFI besvarte henvendelsen fra klager 11. mars 2025 og ga en utvidet begrunnelse for tildelingen. I svaret fra NFI ble også klager informert om at NFI vurderte at klager hadde bedt om en nærmere begrunnelse for vedtaket innenfor klagefristen, og at klagefristen dermed ble avbrutt. NFI opplyste videre om at ny klagefrist løper fra klager mottok denne begrunnelsen, jf. forvaltningsloven § 29 tredje ledd.

Postadresse:

Postboks 511 Sentrum
5805 Bergen

Besøksadresse:

Zander Kaaes gate 7
5015 Bergen

Telefon: +47 55 19 30 00 post@knse.no

- (7) Klager skrev 25. mars 2025 til NFI at klager «vil med dette påklage avslaget om å få endret vedtaket om å redusere tildelingen av midler til kinoens tjeneste for kinoteknisk rådgivning fra Film & Kino, og tildelingen av 300 000 kroner til Kulturmeaglerne på bekostning av kinoenes felles rådgivningstjeneste». Klager opprettholdt at søknaden til Kulturmeaglerne burde vært avslått på grunn av manglende kinoteknisk kompetanse, og ba om at tilskuddet til Film & Kino opprettholdes på tidligere nivå. Klager skrev videre at «[v]i ber om at vår klage behandles på nytt da svarene som er gitt ikke fullt ut gir svar på vår opprinnelige klage».
- (8) NFI vurderte klagen, men fant ikke at den ga grunnlag for å endre vedtaket. NFI oversendte klagesaken til Medieklagenemnda for endelig avgjørelse ved innstilling 21. mai 2025.
- (9) Medieklagenemnda v/Klagenemndssekretariatet ba i e-post 23. og 27. mai 2025 NFI om ytterligere opplysninger i saken knyttet til klagefristen. NFI svarte 27. mai 2025, og opplyste om at de anså klagers henvendelse av 25. februar 2025 som en fristavbrytende klage. Klager innga generelle merknader i saken 6. juni 2025, og merknader knyttet til klagefristen 10. juni 2025. NFI innga kommentarer 25. juni 2025. Klager bekreftet 27. juni 2025 at de ikke hadde ytterligere merknader i saken.
- (10) Medieklagenemnda vurderer det slik at klager har påklaget begge vedtakene i tildelingsrunden. Grunnet de vurderingene nemnda har gjort i de materielle spørsmålene i klagen, har det ikke vært nødvendig å gå nærmere inn på om klagen skulle vært behandlet som to separate saker. Nemnda har forent sakene til felles behandling, og har derfor ikke tatt stilling til prosessuelle spørsmål som ville ha oppstått i tilknytning til Film & Kinos klage på tildelingen til Kulturmeaglerne.
- (11) Nemndsmøte i sakene ble avholdt 20. oktober 2025.

Norsk filminstituttets begrunnelse for vedtaket:

- (12) NFI anser at klagen er fremsatt rettidig. NFI anser at meldingen 25. februar 2025 både er en klage og et krav om ytterligere begrunnelse for vedtaket, jf. forvaltningsloven § 29. Om nemnda mener at meldingen 25. mars 2025 først kan anses som en klage, mener NFI uansett at klagen er rettidig, da NFI i meldingen 4. februar 2025 ikke veiledet klager tilstrekkelig om klagefrist, jf. fvl. § 17. NFI redegjorde først 11. mars 2025 ytterligere for sin vurdering i saken overfor klager, og viste til at det forelå en tre ukers klagefrist. NFI anser at klager dermed ikke kan lastes for å eventuelt ha klaget for sent, jf. fvl. § 31 første ledd, bokstav a.
- (13) Ordningen med tilskudd til film- og kinoteknisk rådgivning har én vedtaksrunde i året. I søknadsrunden for 2025 kom det inn to søknader om tilskudd på til sammen 2 200 000 kroner. Det ble tildelt to tilskudd på totalt 1 000 000 kroner.
- (14) Tilskudd etter denne ordningen er hjemlet i § 6 i forskrift om tilskudd til filmformidling av 12. oktober 2016 nr.1209 (detaljforskriften), jf. § 5 i forskrift om tilskudd til produksjon og formidling av audiovisuelle verk av 7. oktober 2016 nr. 1196 (hovedforskriften). NFI kan stille ytterligere krav til søknaden, jf. detaljforskriften § 8. Dette har NFI gjort under sine retningslinjer, offentliggjort på NFIs nettsider. NFI foretar vedtak basert ut ifra en samlet vurdering, jf. detaljforskriften § 11.

- (15) Ved behandlingen av søknadene ved årets tildelingsrunde har NFI vurdert søkerne film- og kinotekniske kompetanse og erfaring, og evne til å gi relevant rådgivning til kinoene. Søknadene er vurdert av to rådgivere i NFI, som konkluderer med at begge søkerne besitter spesialkompetanse innen kinodrift, og er kvalifiserte søkere. I henhold til NFIs vurdering dokumenterer begge søkerne at de har spesialkompetanse innen kinodrift og gir en detaljert beskrivelse av egen kompetanse og erfaring.
- (16) NFI vurderer også at begge søknadene svarer godt til formål og vurderingskriteriene til ordningen, i tråd med detaljforskriften § 11 bokstav a og b. De bidrar til et profesjonelt miljø for kino i Norge, og gir veiledning og kompetanseoverføring til mindre og mellomstore kinoer i Norge. Begge tiltakene vurderes å bidra til å gjøre kinoens drift mer økonomisk, sikker og hensiktsmessig. Begge søkerne ansees å ha tilstrekkelig økonomisk, faglig og praktisk evne til å gjennomføre prosjektene, jf. detaljforskriften § 11 bokstav d.
- (17) Beskrivelsen av den konkrete rådgivningen de vil utføre vurderes som tilnærmet lik. Begge søkerne har tidligere oppnådde resultater og erfaring fra området, men Film & Kinos erfaring med å utføre tjenesten gjennom mange år vektlegges. Siden Film & Kino har mest erfaring og har forvaltet tildelingen på en god måte over mange år, får de den største andelen av den totale rammen. Dette er i henhold til formålet med ordningen og retningslinjene. Klager har mottatt 700 000 kroner til kinoteknisk rådgivning til minimum 21 kinoer, inkludert de kinoene som er nevnt i søknaden. Kulturmeglerne ble tildelt 300 000 kroner til ni kinoer.
- (18) Det er de konkrete rådgivningsprosjektene rettet mot kinoer som NFI prioriterer å gi tilskudd til. Tilskuddsordningen er ikke begrenset til en aktør, eller et prosjekt. Klager viser til «Stortingets forlik om den siste filmmeldingen hvor intensjonen med dette tilskuddet var å styrke Film & Kinos tjenester til små og mellomstore kinoer, noe nå NFI med dette vedtaket ikke lenger følger opp». NFI kan ikke se at det står noe spesifikt om at tilskuddet er ment å styrke Film & Kinos tjenester i Meld. St. 30 (2014-2015) *En framtidsrettet filmpolitikk*. NFI er heller ikke enig i at dette er forutsatt av Stortinget i forbindelse med behandlingen av meldingen. I komitéinnstillingen nevnes det riktig nok at avgiftsmidlene som ble besluttet inntektsført til statsbudsjettet fremfor å forvaltes av Film & Kino, også i fremtiden skulle benyttes til blant annet film- og kinoteknisk rådgivning. Det er imidlertid ikke forutsatt at det er Film & Kino alene som skal stå for denne rådgivningen. Stortinget har heller ikke øremerket tilskuddsmidlene til film- og kinoteknisk rådgivning til Film & Kino i henhold til Bestemmelsene om økonomistyring i staten punkt 6.4.2. Dermed gjelder hovedregelen om at midlene skal tildeles gjennom en tilskuddsordning som utlyses, og som er åpen for søknader fra alle som kan oppfylle de fastsatte vilkårene for tilskudd, jf. Bestemmelsene om økonomistyring i staten punkt 6.2. Selv om klager har vært eneste søker i fem år, betyr ikke dette at ordningen kun er til for klager.
- (19) NFI anser at den film- og kinotekniske rådgivningen i Norge vil styrkes ved å prioritere tilskudd til to aktører med spesialkompetanse innen kinodrift. Dette vil i større grad bidra til et profesjonelt miljø for kinoer i Norge, som er formålet med ordningen, jf. detaljforskriften § 6 første ledd.
- (20) Når det gjelder avslag på Film & Kinos tidligere søknad om å benytte kompetansen til Kulturmeglerne, har NFI ikke gitt uttrykk for at Kulturmeglerne rådgivning faller utenfor den aktuelle forskriften for denne tilskuddsordningen. I søknaden fra 2. oktober

2020 søkte Film & Kino om kinoteknisk rådgivning i «utvidet forstand», utført av Ivar Halstvedt fra Kulturmeglerne på timesbasis som innleid konsulent. NFI vurderte at Ivar Halstvedts erfaring og kompetanse ville styrket den kinotekniske rådgivningen, men også at hans «utvidete rådgivning» gikk inn på en del områder som allerede var dekket av den kinotekniske rådgiveren til Film & Kino. Det var uklart hva den «utvidete rådgivningen» ville tilføre utover det som allerede var beskrevet at den kinotekniske rådgiveren til Film & Kino selv skulle levere. Tilskuddet som ble gitt skulle derfor ikke benyttes til den «utvidete rådgivningen».

- (21) NFI har vurdert at eventuelle utførte oppdrag for tekniske tjenesteleverandører ikke påvirker Kulturmeglerne evne til å gjennomføre kinoteknisk rådgivning. Det er ikke et krav i ordningen om at de som utfører den kinotekniske rådgivningen ikke tidligere har utført oppdrag for tjenesteleverandører.

Klager har i det vesentlige anført:

- (22) Klager slutter seg til NFIs vurdering om at klagefristen er overholdt.
- (23) Klager viser til at tilskuddet deres er redusert med 265 000 kroner fra fjoråret. Klager ber om at tilskuddet til klager opprettholdes på tidligere nivå.
- (24) Klager mener at Kulturmeglerne ikke besitter kinoteknisk kompetanse slik tilskuddsordningen forutsetter, og mener at Kulturmeglerne kun innehar generell kompetanse på kinodrift. Dette i motsetning til Film & Kino. Klager har vist til at Film & Kino tidligere har søkt NFI om å benytte Kulturmeglerne sin generelle kompetanse sammen med egen kompetanse, men at klager da har fått avslag begrunnet i at denne type rådgivning faller utenfor tilskuddsordningen. Klager mener også at Kulturmeglerne tilknytning til leverandører på området gjennom oppdrag for disse, gjør at Kulturmeglerne heller ikke er en uavhengig rådgiver. Klager mener videre at den siste filmmeldingen viser at intensjonen med dette tilskuddet er å styrke Film & Kinos tjenester til små og mellomstore kinoer, noe NFI med dette vedtaket ikke lenger følger opp. Klager har på denne bakgrunn gjort gjeldende at Kulturmeglerne ikke oppfyller vilkårene for tilskudd.
- (25) Klager har også fremholdt at NFIs tildeling i praksis innebærer en svekkelse av fagmiljøet og tilbudet til kinoene, som særlig går utover de mindre kinoene i distriktene som er mest avhengige av uavhengig og spesialisert veiledning for å kunne gjøre langsiktige og bærekraftige investeringer. Klager mener også at NFIs vedtak om tilskudd til en kommersiell aktør for å yte bistand til lokal kinopolitikk, offentlige anskaffelser, husleieforhandlinger mv. ikke bør omfattes av den aktuelle tilskuddsordningen. Det er et ikke-spesialisert marked hvor det er konkurranse fra andre kommersielle aktører som også tilbyr disse tjenestene til kinoene i dag som PWC, Deloitte, BDO, m.fl. Klager viser til at Film & Kino yter denne bistanden gratis til sine medlemmer uten at det er omfattet av tilskudd fra NFI, og kinoene har tilgang til gratis rådgivning på alle områdene beskrevet i Kulturmeglerne sin søknad gjennom enten hovedorganisasjonen Virke eller kommunene som eiere og deres organisasjon KS.

Medieklagenemndas vurdering:

- (26) Saken gjelder klage over NFIs vedtak 31. januar 2025 om å tildele Film & Kino 700 000 kroner i tilskudd til film- og kinoteknisk rådgivning.

- (27) En forutsetning for at Medieklagenemnda skal kunne ta klagen fra Film & Kino til behandling, er at vedtaket må være påklaget innenfor klagefristen i lov 10. februar 1967 om behandlingsmåten i forvaltningssaker (forvaltningsloven eller fvl.) § 29. Hvis ikke må Medieklagenemnda avvise klagen, jf. forvaltningsloven § 34 første ledd. Nemnda bemerker at klageinstansen ikke er bundet av at underinstansen har ansett vilkårene for å behandle klagen for å være oppfylt, jf. forvaltningsloven § 34 første ledd, andre punktum.
- (28) Det første Medieklagenemnda må ta stilling til er om klagefristen er oversittet.
- (29) Fristen for å klage er tre uker fra tidspunktet vedtaket har kommet frem til parten, jf. forvaltningsloven § 29 første ledd. I foreliggende sak fattet NFI vedtak om tilskudd 31. januar 2025, og vedtaket ble sendt elektronisk til klager samme dag. Fristen for å påklage vedtaket var dermed 21. februar 2025.
- (30) Den 31. januar 2025 etterspurte klager informasjon fra NFI om årsaken til at klager fikk redusert tildeling. Medieklagenemnda anser klagers henvendelse som et krav om begrunnelse for vedtaket, jf. forvaltningsloven § 24 andre ledd, tredje punktum. Når parten i løpet av klagefristen krever å få oppgitt begrunnelsen for vedtaket, avbrytes klagefristen, og en ny frist begynner å løpe når begrunnelsen er kommet frem til parten, jf. forvaltningsloven § 29 tredje ledd. NFI besvarte klagers henvendelse 4. februar 2025, og nemnda anser NFIs svar som en begrunnelse for vedtaket. NFI skrev blant annet at midlene var fordelt mellom to søkere, og at NFI vurderer at begge prosjektene svarer godt til formål og vurderingskriteriene til ordningen. NFI skrev også at klager ble tildelt den største andelen av den totale rammen, og dette ble begrunnet med at klager har mest erfaring og har forvaltet tildelingen på en god måte over mange år. Den nye klagefristen var dermed 25. februar 2025.
- (31) Klager sendte en henvendelse til NFI 25. februar 2025, og ba «om en skriftlig redegjørelse om hvilke elementer som det er lagt vekt på i søknaden [til Kulturmeglerne], og som gir en bedre faglig kinoteknisk rådgivning for norske kinoer enn det Film & Kino sitt tilbud gir, og som er grunnlaget for å svekke tilskuddet til Film & Kino med 265.000 kroner gjennom denne tilskuddsordningen i 2025». Klager skrev videre at «[d]ersom en slik redegjørelse fra NFI vedrørende tilskuddsmottaker ikke kan dokumentere og begrunne dette i tilstrekkelig grad ser vi ingen annen mulighet enn å påklage dette videre [...]». Spørsmålet blir om denne henvendelsen fra klager kan anses som en fristavbrytende klage, slik at klage er inngitt innen klagefristen.
- (32) Forvaltningsloven § 32 første ledd oppstiller blant annet form- og innholds krav til en «erklæring om klage». Av bestemmelsens første ledd bokstav c og d fremgår det at en klage «skal» nevne det vedtak som det klages over, og om påkrevet gi opplysninger til bedømmelse av klagerett og av om klagefrist er overholdt, og nevne den endring som ønskes i det vedtak det klages over. Det fremgår videre av bestemmelsens andre ledd at erklæringen også «bør» nevne de grunner klagen støtter seg til. Det understrekes i forarbeidene til ny forvaltningslov at fvl. § 32 i dag stiller «beskjedne formkrav», som «sikrer at forvaltningen har nok informasjon til å ta stilling til klagen, samtidig som terskelen for å klage ikke blir for høy», jf. Prop. 79 L (2024–2025) s. 286.
- (33) I henvendelsen 25. februar 2025 fremholder klager at Kulturmeglerne ikke har kinoteknisk kompetanse, og at Kulturmeglerne etter klagers syn ikke oppfyller vilkårene for tilskudd. Videre ber klager om «en skriftlig redegjørelse om hvilke elementer som det er lagt vekt på i søknaden» til Kulturmeglerne. Etter Medieklagenemndas syn tilsier dette

at henvendelsen gjelder vedtaket overfor Kulturmeaglerne. Nemnda forstår imidlertid saksopplysningene og NFIs begrunnelse av 4. februar 2025 slik at tildelingen til Kulturmeaglerne henger tett sammen med tildelingen til Film & Kino. Det er dermed naturlig at klagegrunnene vil overlappe noe. Dette understøttes av at klager i henvendelsen 25. februar 2025 ønsker å vite hvilke elementer i Kulturmeaglernes søknad «som gir en bedre faglig kinoteknisk rådgivning for norske kinoer enn det Film & Kino sitt tilbud gir, og som er grunnlaget for å svekke tilskuddet til Film & Kino med 265.000 kroner gjennom denne tilskuddsordningen i 2025». Det tilsier at klager også er uenig i tildelingen til Film & Kino. Sammenholdt med at klager skriver at NFI gjennom «sine» vedtak svekker den faglige rådgivningen for kinoteknikk til små og mellomstore kinoer, fremstår det for nemnda som at henvendelsen både gjelder tildelingen til Kulturmeaglerne og tildelingen til Film & Kino. Nemnda anser etter dette at det kommer frem av henvendelsen 25. februar 2025, at denne også retter seg mot vedtaket overfor Film & Kino, jf. fvl. § 32 første ledd bokstav c.

- (34) I henvendelsen nevner ikke klager eksplisitt hvilken endring som ønskes, noe § 32 første ledd bokstav d forutsetter. Dette fremgår likevel implisitt av at klager mener at deres tilskudd er svekket med 265 000 kroner. Slik nemnda ser det, ønsker klager at vedtaket skal endres slik at Film & Kino får en tildeling som tilsvarer fjorårets nivå. I juridisk litteratur er det lagt til grunn at det ikke bør stilles for strenge krav til konkretiseringen, jf. Marius Stub, Karnov lovkommentar til forvaltningsloven § 32, note 8. Dette tilsier at henvendelsen må anses som en fristavbrytende klage.
- (35) Klager skriver imidlertid at de ikke ser en annen mulighet enn å klage «dersom» NFI ikke kan gi en overbevisende begrunnelse for tildelingen til Kulturmeaglerne, hvilket tilsier at klager ved henvendelsen 25. februar 2025 ikke mente å fremsette en formell klage, men bare å be om ytterligere opplysninger. Nemnda er likevel kommet til at dette ikke kan få avgjørende betydning for om henvendelsen 25. februar 2025 anses som en fristavbrytende klage etter forvaltningsloven § 32. Nemnda forstår henvendelsen slik at klagers intensjon ikke bare er å kritisere vedtaket eller uttrykke skuffelse over utfallet. Klager er tydelig på at de er uenig i NFIs vurderinger i forbindelse med årets tildeling, og at de ønsker å ta saken videre, gjennom en klagebehandling. Medieklagenemnda viser her til at det i forarbeidene til ny forvaltningslov er uttalt at terskelen ikke kan settes for høyt for hva som anses som en fristavbrytende klage. Nemnda viser også til at klager i den senere henvendelsen 25. mars 2025 skriver at klager «ber om at vår klage behandles på nytt da svarene som er gitt ikke fullt ut gir svar på vår opprinnelige klage». Dette tilsier at klager selv er av den oppfatning at de har fremsatt en klage på et tidligere tidspunkt, og at de mente å fremsette en fristavbrytende klage med henvendelsen 25. februar 2025.
- (36) Medieklagenemnda har på dette grunnlaget, riktignok under en viss tvil, kommet til at henvendelsen fra klager 25. februar 2025 er en fristavbrytende klage. Klagen er følgelig inngitt innen klagefristen og skal derfor realitetsbehandles.
- (37) Medieklagenemnda skal så ta stilling til de materielle spørsmålene som klagen reiser.
- (38) Det rettslige grunnlaget for tildelingsvedtaket er forskrift 12. oktober 2016 nr. 1209 om tilskudd til filmformidling (detaljforskriften). Detaljforskriften er hjemlet i forskrift 7. oktober 2016 nr. 1196 om tilskudd til produksjon og formidling av audiovisuelle verk (hovedforskriften). NFI har også lagt sine retningslinjer for tilskuddsordningen til grunn for behandling av søknaden.

- (39) Medieklagenemnda har forståelse for at NFI har behov for å utarbeide egne retningslinjer for sin saksbehandling, og særlig for skjønnsutøvelsen. Slike retningslinjer kan fremme likebehandling av søkerne og bidra til en effektiv saksbehandling. Retningslinjene må imidlertid være i tråd med de vilkår og forutsetninger for skjønnsutøvelsen som fremgår i forskriften. Nemnda må foreta en selvstendig vurdering av forskriften, men vil også se hen til NFIs veileder og retningslinjer.
- (40) Tilskudd til film- og kinoteknisk rådgivning, som denne saken gjelder, reguleres av detaljforskriften § 6. Bestemmelsen lyder:

«§ 6. Tilskudd til kompetansehevende tiltak

Tilskudd etter denne bestemmelsen skal bidra til et profesjonelt miljø for filmformidling i Norge. Tilskuddet skal også bidra til at barn og unge blir reflekterte og kritiske brukere av audiovisuelle uttrykk».

Det kan gis tilskudd til seminarer, bransjetiltak, filmpedagogiske tiltak og til film- og kinoteknisk rådgivning.

Det kan ikke gis tilskudd til deltakelse på filmfestivaler etter denne bestemmelsen.»

- (41) Bestemmelsens første ledd regulerer formålet med tilskuddet. Det er også fastsatt mer overordnede mål for tilskudd til formidling av audiovisuelle verk i hovedforskriften §§ 1 og 5, jf. detaljforskriften § 1.
- (42) Utover vilkåret i detaljforskriften § 6 andre ledd om at tilskudd kan gis til film- og kinoteknisk rådgivning, oppstiller ikke bestemmelsen vilkår for å gi tilskudd. NFI må derfor foreta en samlet vurdering av og prioritering mellom søknader i henhold til detaljforskriften § 11, som lyder:

«§ 11. Prioritering

Vedtak om tilskudd baseres på en samlet vurdering av:

- a. formålet med tilskuddsordningene,
- b. prioriterte satsingsområder eller hensyn fastsatt av Kulturdepartementet eller Norsk filminstitutt,
- c. prosjektets egenart, kunstneriske og/eller kulturelle verdi,
- d. prosjektets økonomi og bærekraft,
- e. geografisk spredning, og
- f. relevante profesjonelle resultater hos søker eller andre nøkkelpersoner i prosjektet.»

- (43) NFI har i tråd med detaljforskriften § 11 bokstav b fastsatt nærmere prioriterte satsningsområder eller hensyn i sine retningslinjer for tilskuddsordningen. Disse er offentliggjort på NFIs nettside, og under overskriften «Prioritering og vekting av søknaden» opplyses følgende:

«Vi gjør en helhetlig og skjønnsmessig vurdering av søknadene opp mot hverandre og legger særlig vekt på:

- Hvordan du konkret skal gi veiledning og kompetanseoverføring til mindre og mellomstore kinoer i Norge.
 - Hvordan du vil bidra til å gjøre kinoens drift mer økonomisk, sikker og hensiktsmessig.
 - Dine tidligere oppnådde resultater og erfaring fra området.
 - Økonomisk, faglig og praktisk gjennomføringsevne.»
- (44) Regelverket gir NFI et betydelig rom for skjønn ved vurderingen av om det skal gis tilskudd i enkeltsaker. Medieklagenemnda kan i utgangspunktet prøve alle sider av saken, jf. forvaltningsloven § 34 andre ledd. Det er imidlertid vanskelig for nemnda å foreta en selvstendig vurdering av NFIs faglige vurderinger og prioritering mellom søknadene. I praksis vil det derfor være slik at nemnda innrømmer NFI et betydelig rom for skjønn i tildelingssaker som dette, og nemndas overprøving vil normalt være begrenset til en vurdering av om saksbehandlingen oppfyller de alminnelige kravene til forsvarlig saksbehandling. Hvorvidt NFI i tilstrekkelig grad har begrunnet det påklagede vedtak og foretatt en vurdering i tråd med gjeldende regelverk, vil være en sentral del av denne vurderingen.
- (45) Medieklagenemnda forstår klagen slik at klager ønsker at deres tilskudd opprettholdes på tidligere nivå. I tillegg mener klager at Kulturmeglernes søknad burde vært avvist fordi Kulturmeglerne ikke oppfyller vilkårene for tilskudd etter ordningen. Klager anfører at Kulturmeglerne ikke besitter kinoteknisk kompetanse på lik linje med klager, men kun generell kompetanse på kinodrift. Klager anfører videre at Kulturmeglernes tilknytning til leverandører på området ikke gjør de til en uavhengig rådgiver. Klager mener at NFIs tildeling i praksis innebærer en svekkelse av fagmiljøet og tilbudet til kinoene. NFI har derimot vurdert at Kulturmeglerne har spesialkompetanse innen kinodrift og dermed kvalifiserer for tilskudd under ordningen. NFI har også framholdt at eventuelle utførte oppdrag for tekniske tjenesteleverandører ikke påvirker Kulturmeglernes evne til å gjennomføre kinoteknisk rådgivning.
- (46) Medieklagenemnda legger til grunn NFIs faglige vurderinger knyttet til Kulturmeglernes kompetanse, i tråd med det som er forutsatt i premiss 44 ovenfor. Nemnda vil imidlertid bemerke at klagers innsigelser knyttet til Kulturmeglernes kompetanse ikke synes forankret i detaljforskriften § 6 eller NFIs retningslinjer for ordningen. I retningslinjene er det under punktet «Vilkår for tilskudd» ikke oppstilt krav knyttet til søkers kompetanse. Under retningslinjenes punkt «Hvem kan søke» fremgår riktignok følgende: «Aktører med spesialkompetanse innen kinodrift. Som søker må du representere en organisasjon, stiftelse eller selskap registrert i Enhetsregisteret». Under punktet «Dette må du ha klart til søknaden» fremgår: «Dokumentasjon på at du har film- og kinoteknisk kompetanse og erfaring». Nemnda mener at det må være en forutsetning for tilskudd at den aktuelle søker kan dokumentere kompetanse til å yte film- og kinoteknisk rådgivning, men kan ikke se at det oppstilles et slik krav til Kulturmeglernes kompetanse som klager har tatt til orde for i sine klagegrunner. Nemnda kan heller ikke se at kommersielle aktører i bransjen ikke kvalifiserer for tilskudd slik forskriften og ordningen er utformet.
- (47) Vurderingen for Medieklagenemnda i det følgende blir om NFI i tilstrekkelig grad har foretatt en vurdering i tråd med gjeldende regelverk og om vedtaket er tilstrekkelig begrunnet.

- (48) Det neste Medieklagenemnda skal ta stilling til er om NFI har foretatt en vurdering i tråd med detaljforskriften og hovedforskriften.
- (49) NFI har vurdert at begge søkere har dokumentert at de har spesialkompetanse innen kinodrift, og at de gir en detaljert beskrivelse av egen kompetanse og erfaring i søknaden. På bakgrunn av mange års erfaring er begge søkerne vurdert høyt på oppnådde resultater. NFI har ansett at den film- og kinotekniske rådgivningen i Norge vil styrkes ved å prioritere tilskudd til to aktører med spesialkompetanse innen kinodrift. NFI har imidlertid også vektlagt at klager har mest erfaring og har forvaltet tilskudd fra ordningen på en god måte over mange år. På denne bakgrunn er klager tildelt den største andelen av den totale rammen for tilskudd. Det utslagsgivende for fordelingen av tilskuddene har dermed vært søkerens tidligere oppnådde resultater og erfaring fra området. Medieklagenemnda vurderer at NFIs vurdering på dette punkt er i tråd med detaljforskriften § 11 bokstav f, som forutsetter at søkers relevante profesjonelle resultater skal vektlegges.
- (50) Av NFIs innstilling fremgår det at NFI har vurdert at begge søkerens prosjekt svarer godt til formålet med ordningen, ved at søknadene viser at tilskudd til søkerne vil bidra til et profesjonelt miljø for kino i Norge. Medieklagenemnda vurderer at NFIs vurdering på dette punkt er i tråd med formålet med tilskuddsordningen, slik dette fremgår av detaljforskriften § 6 første ledd første setning. Nemnda legger derfor til grunn at NFI har vurdert og vektlagt formålet med tilskuddsordningen i tråd med detaljforskriften § 11 bokstav a.
- (51) Videre har NFI vurdert at begge søknadene gir en grundig beskrivelse av hvordan de to søkerne skal gi veiledning og kompetanseføring til navngitte mindre og mellomstore kinoer i Norge, og på denne måten bidrar til at disse kinoenes drift blir mer økonomisk, sikker og hensiktsmessig. NFI har også fremholdt at beskrivelsen av den konkrete rådgivningen søkerne vil utføre vurderes som tilnærmet lik. Dette er i tråd med NFIs retningslinjer, som NFI har adgang til å vektlegge, jf. detaljforskriften § 11 bokstav b. Medieklagenemnda ser det slik at NFIs vurdering på dette punkt også er i tråd med formålet med tilskuddsordningen, som er å bidra til et profesjonelt miljø for filmformidling gjennom kompetansehevende tiltak for kinoer, jf. detaljforskriften § 6 første ledd. Som nevnt over er det i tråd med detaljforskriften § 11 bokstav a at NFI har vektlagt formålet med tilskuddordningen.
- (52) NFI har videre ansett at begge søkere har tilstrekkelig økonomisk, faglig og praktisk evne til å gjennomføre prosjektene, og begge søkere vurderes høyt på gjennomføringsevne på bakgrunn av mange års erfaring. Nemnda anser at NFI med dette har vurdert og vektlagt prosjektets økonomi og bærekraft, samt relevante profesjonelle resultater hos søkerne, i tråd med detaljforskriften § 11 bokstav d og f. Dette er også i tråd med kravene til søker i detaljforskriften § 9 andre ledd.
- (53) Det fremgår imidlertid ikke av NFIs begrunnelse i saken at de øvrige momentene i § 11 er vurdert, herunder «prosjektets egenart, kunstneriske og/eller kulturelle verdi», og «geografisk spredning», jf. bokstav c og e. Det er likevel Medieklagenemndas vurdering at NFIs vurdering fremstår helhetlig, og at avslagsgrunnlaget er saklig og i samsvar med regelverkets rammer for skjønnsutøvelsen.
- (54) Klager har anført at Stortingets siste filmmelding tilsier at intensjonen med dette tilskuddet er å styrke Film & Kinos tjenester til små og mellomstore kinoer, noe NFI med

sin tildeling ikke lenger følger opp. NFI har vurdert at det ikke står noe spesifikt om at tilskuddet er ment å styrke Film & Kinos tjenester, verken i Meld. St. 30 (2014-2015) *En framtidsrettet filmpolitikk*, eller at det er forutsatt av Stortinget i forbindelse med behandlingen av meldingen. NFI viser til at det i komitéinnstillingen nevnes at avgiftsmidlene som ble besluttet inntektsført til statsbudsjettet fremfor å forvaltes av Film & Kino, også i fremtiden skulle benyttes til blant annet film- og kinoteknisk rådgivning. NFI mener likevel at det med dette ikke er forutsatt at det er Film & Kino alene som skal stå for denne rådgivningen. NFI viser også til at Stortinget heller ikke har øremerket tilskuddsmidlene til Film- og kinoteknisk rådgivning til Film & Kino i henhold til Bestemmelsene om økonomistyring i staten punkt 6.4.2. NFI har også fremholdt at selv om klager har vært eneste søker i fem år, betyr ikke dette at ordningen kun er til for klager, men at andre aktører ikke har søkt. Medieklagenemnda er enig i NFIs vurderinger på dette punkt, og kan ikke se at det er grunnlag for denne anførselen fra klager. Det synes forutsatt i Meld. St. 30 (2014-2015) at ansvaret for tilskudd til filmformidling overføres fra Film & Kino til NFI, i lys av at Film & Kino på dette tidspunktet var i ferd med å endre sin organisasjonsstruktur fra en medlemsorganisasjon for norske kommuner til en ren bransjeorganisasjon som også har private medlemmer, se side 78-80. Nemnda vil for øvrig bemerke at det kan være gunstig for en mest mulig effektiv bruk av offentlige midler at de tildeles i konkurranse mellom flere aktører i markedet.

- (55) Klager har også anført at NFI tidligere har vurdert at Kulturmeglerne ikke har tilstrekkelig kinoteknisk kompetanse til å kvalifisere for tilskudd etter ordningen. I innstillingen til nemnda avkrefter NFI dette. NFI har forklart at Film & Kino 2. oktober 2020 søkte om kinoteknisk rådgivning i «utvidet forstand», utført av Ivar Halstvedt fra Kulturmeglerne på timesbasis som innleid konsulent. NFI vurderte da at Halstvedts erfaring og kompetanse ville styrket den kinotekniske rådgivningen, men også at hans «utvidete rådgivning» gikk inn på en del områder som allerede var dekket av den kinotekniske rådgiveren til Film & Kino. Det var da uklart for NFI hva den «utvidete rådgivningen» ville tilføre utover det som allerede var beskrevet at kinoteknisk rådgiver skulle levere. NFI forutsatte derfor i sitt vedtak at tilskuddet som ble gitt derfor ikke skulle benyttes til den «utvidete rådgivningen». Nemnda anser med dette at NFI har svart ut klagers anførsel på dette punkt, og at det ikke kan legges til grunn at NFI tidligere har vurdert at Kulturmeglerne kompetanse ikke vil kvalifisere for tilskudd til ordningen. Nemnda vil uansett bemerke at NFIs tidligere vurderinger av søkerens kompetanse ikke er bindende for fremtidige søknadsrunder. Dette må vurderes konkret for hvert søknadsår.
- (56) Medieklagenemnda er etter dette kommet til at NFIs vurderinger er i tråd med detaljforskriften og hovedforskriften.
- (57) Det gjenstår for Medieklagenemnda å ta stilling til om vedtaket er tilstrekkelig begrunnet.
- (58) Medieklagenemnda har i sin praksis lagt til grunn at NFIs begrunnelse må oppfylle minimumskravene i forvaltningsloven § 25 og være egnet til å vise at det er foretatt en reell og selvstendig vurdering av klagers søknad med utgangspunkt i de vilkår og kriterier som gjelder for avgjørelsen i saken. Ettersom forvaltningsorganet ikke plikter å gi en begrunnelse samtidig med vedtaket ved fordeling av goder mellom flere parter, jf. forvaltningsloven § 24 andre ledd andre setning, vil nemnda også se hen til NFIs senere begrunnelse for vedtaket.
- (59) Etter Medieklagenemndas syn oppfyller den samlede begrunnelsen i saken minimumskravene i forvaltningsloven § 25. Begrunnelsen viser til de regler og faktiske

forhold som vedtaket bygger på og de hovedhensyn som har vært avgjørende ved utøving av det forvaltningsmessige skjønn. Medieklagenemnda vurderer også at NFI grundig svarer ut klagers anførsler knyttet til Kulturmevlernes kompetanse. I merknadene av 25. juni 2025 har NFI gjort en grundig vurdering av erfaringen og kompetansen til Kulturmevlernes.

- (60) På denne bakgrunn finner Medieklagenemnda at begrunnelsen er egnet til å vise at NFI har foretatt en reell og selvstendig vurdering av klagers søknad i tråd med detaljforskriften og hovedforskriften. Vedtaket er dermed tilstrekkelig begrunnet.

Konklusjon:

På denne bakgrunn treffer Medieklagenemnda følgende

vedtak:

Klagen tas ikke til følge.

Vedtaket kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ingen signatur